

לוח עמוד הימני בזוהר קידושת תולות			
חלק ה - פרשת שמות			
מתקן מדבש	וילגא	יום	רשות
קב-קב	יא ע"א	ראשון	ראשי
קו-קיב	יא ע"ב	שני	שנוי
קי-קיז	יב ב'יא	שלישי	שלישי
קי-קיג	יב ב'ב	רביעי	רביעי
קב-קבה	יג ע"א	חמישי	חמישי
קב-קלג	יג ע"ב	שישי	שישי
קלג-קלט	יד ע"א	שב"ק	שב"ק

זוהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מלבש על הפרשה

עמון מס 155

"לבעזה" ת"ע"י מרכז מתוק מדבש ת.ה. 5135 ירושלים

פרשת ח"י שרה תשפ"ב

בכל לילה נידון האדם לפניו הקב"ה לבדו

פא חזי, בשעתא דבר נש סליק בערסיה, כל לילא ולילא, נשمتיה נפקת מניה, ואתנית קמי בי דינא דמלפה, אי זאה לאתקיימא אתחרת להאי עלא, וдинא הוא בתרעין גוונין, דהא לא דינין לייה לבר נש על בישין דאייה עתיד זמין למעבד, דכתיב בראשית כא יי כי שמע אלהים וגוי באשר הוא שם, ולא מימה דינאי לייה על טבין דעבד לחוד, אלא לאוֹטָבָא ליה על אינון טבין דהשתא כמה דאטמר, ודינין לייה על זכיין דאייה זמין למעבד, ובגיניהו אשתויב אף על גב דאייה השטא חיקא, בגין דקדשא בריך הוא עביד טיבו עם כל ברין, ובכל ארחות דאייה עביד לאוֹטָבָא לכלא, ולא דאין לבר נש על בישין דאייה זמין למעבד, בגין מה אתקין בר נש קמי קדשא בריך היא.

מתוק מדבש

לחוד שלא אמר שרנים את האדם רק על הטובות מה שכבר עשה, אלא לאוֹטָבָא ליה על אינון טבין דהשתא כמה דאטמר אלא דנים אותו להטיב לו על הטובות שכבר עשה כמו שלמדנו, ועוד ודינין לייה על זכיין דאייה זמין למעבד ודנים אותו להטיב לו גם על הזכות שהוא עתיד לעשות, ובגיניהו אשתויב אף על גב דאייה השטא חיקא ובשבילים הוא ניזול עפ"י שהוא עתה רשע, בגין דקדשא בריך הוא עביד טיבו עם כל ברין לפי שהקב"ה עושה חסר עם כל הבריות, ובכל ארחות דאייה עביד לאוֹטָבָא לכלא וכל דרכיו שהוא נהוג הם רק להטיב לכל, ולא דאין לבר נש על בישין דאייה זמין למעבד ולא דין את האדם על הרעות שהוא עתיד לעשות, בגין מה אתקין בר נש קמי קדשא בריך הוא אכן נדון האדם לפני הקב"ה לחוד שהוא יודע העתידות ובוחנן כלויות ולב, משא"כ הבית דין של המלאכים אין יודעים אם האדם עתיד לעשות תשובה וכדומה. (למ"ק ולמ"ג ומפלטיס)

(דף קבא ע"ב, ובכיאורינו ברך נ' עמן ב-ג)

בכל לילה נידון האדם לפניו הקב"ה לבדו

פא חזי בשעתא דבר נש סליק בערסיה בא וראה בשעה שהאדם עולה למיטה לישון, כל לילא ולילא כל לילה ולילה, נשמתיה נפקת מניה נשמתו יוצאת ממנו, ואתנית קמי בי דינא דמלפה ונדרנת לפניה הבית דין של הקב"ה בעצמו ולא בשאר בתיהם כדםפרש ואזיל, אי זאה לאתקיימא אתחרת להאי עלא מא אם יש לה זכות להתקיים חזרת הנשמה באור הבקר להגוף בזזה העולם. ומפרש כי וдинא הוא בתרעין גוונין והדין שלפני הקב"ה הוא בכ' אופנים, כי דין הזכות אינו שווה לדין החוב, והיינו דהא לא דינין לייה לבר נש על בישין דאייה עתיד זמין למעבד שהרי לא דנים את האדם על הרעות וחטאיהם שהוא עתיד ומזמן לעשות, דכתיב כי שמע אלהים וגוי באשר הוא שם כפרש"י לפי המעשים שהוא עכשו הוא נדון ולא לפי מה שהוא עתיד לעשות, מה שאין כן במעשים טובים, ולא מימה דינין לייה על טבין דעבד

פרשת ח"י שרה תשפ"ב

ימין חוי האדם אוחזים במדרגות הפליגנות

פה חוי יומין דבר נש אתפְריאו וקִיימָו באינון דָרְגַּין עַלְאיַן, כיון דמסיימָו לאתקִיימָא באינון דָרְגַּין, דכתיב (תהלים ז י) ימי שנותינו בהם שבעים שנה וג'ו', مكان ולהלאה לית דָרְגַּא לאתקִיימָא, ובגין כף וריהם عمل ואון, ואינון כלא הו, אבל אינון יומין דעתיקיא הו ואתקִיימָו, כמה דאת אמר ויהיו חי שרה, וכן ואלה ימי שני חי אברם, ואי תימא ה' כי נמי פתיב בישמעאל, דכתיב בראשיה כה ימי שני חי ישמעאל, אלא בתשובה אהדר, ועל דא קרי בימוי ויהיו.

ותמת שרה בקרית ארבע, רבי אבא אמר, דהא אמר חושבן יומחה ושנה, וקיומה בעלמא, כי ימי חיה הא מרים, דכתיב (נדבר כ א) ותמת שם מרים דלא הו כשרה בכל נשיעלמא, ואי תימא הא מרים, ותמת שם מרים

מתקן מדרש

חי אברם שמלה אלה מורה ג"כ על חיים נצחים וקיים כמו ויהיו, ואי תימא ה' כי נמי פתיב בישמעאל ואית הרי כמו כן כתוב בישמעאל (ה"ג אוחיל וד"ז) דכתיב ואלה שני חי ישמעאל עפ"י שלא היה צדיק, אלא בתשובה אהדר ועל דא קרי בימוי ואלה אלא לפי שחזר בתשובה לנו נאמר בימי ואלה כמו בימי של אברהם. (יל"ג וכ"פ ומפלס)

ותמת שרה בקרית ארבע, רבי אבא אמר בא לספר בשבחה של שרה אמן, אמר בגונא דא לא הוא בכל נשיעלמא עצין מה שכותב בשירה לא נכתב בכל הנשים שבועלם, דהא אמר חושבן יומחה ושנה בא כוונון ימיה ושנותיה בכלל ובפרט, וקיומה בעלמא וקיומה בעולם, פ"י עניינה שairעו לה בחיה, וההוא אחר דעתקבורת ביה וגם המוקום שנקרה בו, אלא לאחזהה דלא הו כשרה בכל נשיעלמא אלא כל זה בא להראות של לא היה כשרה בכל הנשים שבועלם, ואי תימא הא מרים ואית הרי גם במרים נזכר מיתה ומקום קבורתה דכתיב וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם הרי בזה היה שוה לשירה, אמר כי אינו כן, אלא מה שנזכר במרים מיתה ומוקם קבורתה, בגין לאחזהה סרחנא דישראל קא אתה הוא בא להראות עונותיהם של ישואל, שמיד בmittata פסקה הבאר שנאמר ותמת שם מרים וג'ו' ולא היה מים לעדה, ובא להראות דהא מיא לא איזלי להו בישראל אלא אלא בוצותא דמרים שהבאר לא הלכה עם ישראל אלא

ימין חוי האדם אוחזים במדרגות הפליגנות

עתה חווור לענין הפרשה ואמר פה חוי יומין דבר נש אתפְריאו וקִיימָו באינון דָרְגַּין עַלְאיַן בא וראה כי ימי חיה הא מבראו ואוחזים במדרגות הפליגנות של ד' ספרות התפארת הנקראות ימים, כיון דעתיקיא (פ"ג) לאתקִיימָא באינון דָרְגַּין כיון שסיימו להתקיים באתם המדרגות, ר"ל שנשלמו לאדם שבעים שנה נגד ד' הספרות שכ"א כלולה מעשר הרי שבעים, דכתיב, ימי שנותינו בהם שבעים שנה וג'ו', مكان ולהלאה לית דָרְגַּא לאתקִיימָא מכאן ולהלאה אם יהיה יותר משבעים שנה אין לו עד מדרגה להתקיים בה, לפי שנשלמו לו החיים שכנגד ד' ספרות התפארת, ומשם ולמטה הוא יורד אל החיצונים, ובגין כף ועל כן כתוב ואם בגבורות שמוניות שנה וריהם פי גודליהם וחוותם של הימים שאחר שבעים שנה, עמל ואון הם יגעה וצעיר, ואינון כלא הו אוthem הימים הם כלו לא היו, כי הם ימים שאין בהם חפץ כי אז האדם כבר מօס ושותבת מתאותיו, ואמר שכזזה להמון עם אבל אינון יומין דעתיקיא הו ואתקִיימָו אבל ימיהם של הצדיקים הם הווים ומתיקאים ויש להם מציאות רוחני לפי שהם בעליים ונוחזים בבינה הכללת כל הג' ראשונות ושם אין קצהה לחיה האדם כי שם הזמנים מיהושים לשנים קדמוניות אשר תכליתן אין להם סוף, ועליאס לממר (צט קינ ע"ה), תלמידי חכמים כל ומין ממוקין חכמה נמקפת פה, ולכן נזכר בהם מהו פה אמר ויהיו חי שרה פ"י שיש להם היה וקיים, וכן ואלה ימי שני

ותקבר שם, בגין לאחזהה סרchnא דישראל קא אתה, דהא מיא לא אזי ליה ביישראל אלא בזוכותא דמרים, אבל לא אמר בmittata פמה דאטפר בשרה.

אברהם ראה אור יוצא ממערת המכפלה

רבי אלעזר אמר, בשעתא דעל אברהם במערתא היה רהיט אבותריה וההוא עגלא, דכתיב ולא הבקיר רין אברהם וגוי, וההוא בן בקר ערך עד ההיא מערתא, וועלן אבותריה וחמא מה דחמא.

תנו בגין דאייה צלי כל יומא ויום, והוה נפיק עד ההוא חקל דהוה סליק ריחין עלאין, וחמא נהירא דנפיק מגו מערתא וצלי תפון, ותמן מליל עמיה קדשא בריך הוא, ובגין כה בעא ליה, דתאובתיה הוה בההוא אתר פריד, ואי תימא אי הבי אמא לא בעא לה עד השטה, בגין דלא ישגחון עליה, הוαιיל ולא אצטראיך ליה, השטה דאצטראיך ליה, אמר הא שיטה למoluteו ליה.

פא חי אי עפרון הוה חממי אברהם בה, לא יבין לה לעלמין, אלא ודאי לא חמما בה ולא כלום, דהא לית מלא אתגליה אלא למאירה, ובגין כה לאברהם אתגליה ולא לעפרון, לאברהם אתגליה, דיליה הוה, לעפרון לא הות אתגליה ליה, דלא הוה

מתוק מדבר

ריחות עליונים מהג"ע והבין ששורש הריח הוא בהמערה, וחמא נהירא דנפיק מגו מערתא וצלי תפון וראה שם אור יוצא מתחום אותה המערה, لكن שם ואילך התפלל תמיד שם, ותמן מליל עמיה קדשא בריך הוא ושם דיבר עמו הקב"ה, וכן גם נכנס שם וראה מה שראה, בגין כה בעא ליה ולכנן רצה אותה, דתאובתיה הוה בההוא אתר פריד כי רצונו היה באותו המקום תמיד, ואי תימא אי הבי אמא לא בעא לה עד השטה ואם תאמר אם כן למה לא בקש לקנותה עד עתה, אלא בגין דלא ישגחון עליה כדי שלא ישגיחו ולא ישימו לב על חשיבותה המערה, הוαιיל ולא אצטראיך ליה הוαιיל ולא נוצר אליה, ר"ל כדי שלא יאמרו מה ראה אברהם עתה לקנות את מערה זו שאין בה כלום, אם לא שירודע שאיזה מטען יש שם, השטה דאצטראיך ליה אמר ה' בא שיטה למoluteו ליה עתה שנוצר אליה אמר הריח עתה הזמן לבקש ולקנות אותה, כי עתה לא ישגיחו עליו רק יאמרו שכך לאשתו הוא מבקש. (רמ"ק ומפלס)

פא חי אי עפרון הוה חממי במערתא מה דהוה חממי אברהם בה בא וראה אם עפרון היה רואה אותה המערה מה שראה אברהם בה, לא יבין לה לעלמין לא היה מוכר אותה לעולם, אלא ודאי

בזכות מרמים ולא בזכות כלל ישראל, אבל לא אמר בmittata פמה דאטפר בשרה אבל לא נאמר בmittata כמו שנאמר בשרה ימי שני היה. (כ"פ ומפלס) (דף כד ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' כו-כו)

אברהם ראה אור יוצא ממערת המכפלה

רבי אלעזר אמר, בשעתא דעל אברהם במערתא היה רהיט אבותריה מה היה הסיבה שנכנס, בגין דהוה רהיט אבותריה וההוא עגלא לפי שין אחר אותו העגל שברח ממנו דכתיב ולא הבקיר רין אברהם וגוי ולא כתוב ואל הבקיר הלך אברהם, לרמז כי וההוא בן בקר ערך עד ההיא מערתא וועלן אבותריה וחמא מה דחמא שאותו בן הבקיר ברוח עד אותה המערה ונכנס אחורי וראה שם מה שראה. (מפלס)

טו ועוד סיבה שנכנס שם, בגין דאייה צלי כל יומא ויום לאפי שארם התפלל כל יום ויום, כי הוא תיקון תפלה שחരית, ולא היה רוצה להתפלל בתוך העיר, וכן וההוא נפיק עד ההוא חקל דהוה סליק ריחין עלאין והיה יוצא להתפלל עד אותו השדה שהיא מעלה

לייה חולקא ביה, ובגין כה לא אתגלי לעפרון כלום, ולא היה חמי אלא חסוכא, ועל דא זבין לה, ומה דלא פבע אברם בקדמיתה דייזבין ליה, זבין, דהא אברם לא אמר אלא ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו וגוי, ואיהו אמר השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נטחיה וגוי, בגין דכלא היה מאים עליה העפרון דלא ידע מה היא.

אברהם תיקן את אדם וחוה בעת קבורת שרה

אמר רבי שמעון, בשעתא דעאל אברם במערתא, ואעל שרה תפין, כמו אדם וחוה ולא קבילו לאתקברא תפין, אמרו ומה אין בכוספה קמי קדשא בריך הוא בההוא עלמא, בגין ההוא חובא דגרימנא, והשתא יתרוסף לנו כוספה אחרא מקמי עובידין טבין דבכו, אמר

מתוק מדבר

אברהם במערתא ואעל שרה תפין בשעה שנכנס אברהם למערה והכנס את שרה לשם, כמו אדם וחוה ולא קבילו לאתקברא תפין כמו נהוג רשות קבילה להקרר שם, אמרו ומה אין בכוספה קמי קדשא בריך הוא בההוא עלמא בגין ההוא חובא דגרימנא אמרו הלא אנו עדין בוכה לפני הקב"ה בעולם העליון בשביל אותו החטא שגרמנו, והשתא יתרוסף לנו כוספה אחרא מקמי עובידין טבין דבכו ועתה התווסף לנו בושה אחרת מפני המעשים טובים שבכם, אמר אברהם, הא אני זמין לצלאה (ס"ג טו"ל) קמי קדשא בריך הוא בגיןך דלא תכיסיף קמיה לעלמין הרי אני מוכן להתפלל לפני הקב"ה בשビル שלא חbos עוד לפניו לעולם, מיד ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו ומפרש מאי ואחרי כן אמר בתר דקביל אברם עלייה מלאה דא אחרי שקבל אברהם עלייו דבר זה להתפלל על אדם הראשון, וזה אמר רשות גורת ל, עד דקרויב אברם עד שקרב אברהם ו אמר לה שבשלומה של שרה יהיה גם לה שלום, ואעל לה לגבוי אדם וקביל לה בגיןיה והכנס אותה אצל אדם וקבל אותה בשבilo, הדא הוא רכטיב ואחרי כן קבר אברם את שרה אשתו ומפרש לשירה לא כתיב, אלא את שרה ומלה את באה לאסגאה חוה לרבות את חוה שגמאותה הכנס

לא חמא בה ולא כלום אלא ודאי לא ראה בה כלום, הדא לית מלא אתגלייא אלא למאיריה כי אין דבר מתגלה אלא לבعليו, בגין כה לא אברם אתגלייא ולא לעפרון ולכנן לאברהם נתגלה ולא לעפרון, לא אברם אתגלייא דיליה חוה לאברהם נתגלה כי היה שיר לו, לעפרון לא חות אתגלייא ליה אבל לעפרון לא נתגלה מעלה המערה, דלא חוה ליה חולקא ביה לפי שלא היה לו חלק בה, בגין כה לא אתגלי לעפרון כלום ולכנן לא נתגלה לעפרון כלום, ולא חוה חמי אלא חסוכא ולא ראה בה אלא חושן, ועל דא זבין לה ועל כן מכיר אותה. ומה דלא פבע אברם בקדמיתה דייזבין ליה, זבין וגם מה שלא ביקש אברהם מתחילה שימכור לו דהינו השדה, ג"כ מכיר לו, הדא אברם לא אמר אלא ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו וגוי, בכסף מלא בגיןה לי וגוי ולא ביקש לקנות גם את השדה, ואיהו אמר השדה נתמי לך והמערה אשר בו לך נטחיה וגוי והוא מכיר לו גם את השדה, בגין דכלא היה מאים עליה העפרון לפי שהכל גם השדה היה מואס לעפרון, דלא ידע מה היא שלא ידע את ערכו, لكن מכיר גם את השדה אעפ"י שלא בקש אברהם. (מפליטס)

(דף קכו ע"ב-כח ע"א, ובביאורינו ברך י' עמי לט-מא)

אברהם תיקן את אדם וחוה בעת

קבורת שרה

אמר רבי שמעון בא לבאר כי בקיום של הצדיקים יתקיימו עליונים ותחתונים, והיינו בשעתא דעאל

אברהם, הִא אָנָּא זֶמַן קָפֵי קָרְדָּשָׁא בְּרִיךְ הָוּא בְּגִינְךְ, דְּלֹא תְכִסִּיף קָמְפִיה לְעַלְמֵין, מִיד וְאַחֲרֵי כֵן קָבֵר אַבְרָהָם אֶת שָׁرָה אֲשֶׁר, מַאי וְאַחֲרֵי כֵן, בֶּתֶר דַּקְבִּיל אַבְרָהָם עַלְיהָ מֶלֶת דָּא, אָדָם עַל בְּדוֹקְפִיהָ, חֹווָה לֹא עַאלְתָּה, עַד דַּקְרִיב אַבְרָהָם וְאַעֲילָל לְהָ לְגַבִּי אָדָם, וְקָבֵיל לְהָ בְּגִינְיהָ, הַדָּא הָוּא דַּכְתִּיב וְאַחֲרֵי כֵן קָבֵר אַבְרָהָם אֶת שָׁרָה אֲשֶׁר, אַלְאָתָא הַאֲסָגָגָה חֹווָה, וּכְדִין אַתִּישְׁבוּ בְּדוֹקְפִיהָו בְּדַקְאָ יְאָוֹת, הַדָּא הָוּא דַּכְתִּיב (בראשית ב' ד') אַלְהָ תְּולִדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם, וְתְּנִינָן בְּאַבְרָהָם, תְּולִדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ דָּא אָדָם וְתֹווָה, אַלְהָ הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ לֹא כְתִּיב, אַלְאָתָא תְּולִדוֹת בָּר נֶשׁ, וְאַיְנוֹן אַתְּקִיּוֹן בְּגִינְיהָ דְּאַבְרָהָם, וּמְנָא לֹן דְּאַתְּקִיּוֹן בְּגִינְיהָ דְּאַבְרָהָם, וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בָּוּ לְאַבְרָהָם, וְעַד דְּאַתָּא אַבְרָהָם לֹא אַתְּקִיּוֹן אָדָם וְתֹווָה בְּדוֹקְפִיהָו בְּהַהְוָא עַלְמָא.

מתוק מדבר

דְּאַבְרָהָם וְהָם נַתְּקִיּוֹן בְּשִׁבְיל אַבְרָהָם, וּמְנָא לֹן דְּאַתְּקִיּוֹן בְּגִינְיהָ דְּאַבְרָהָם וְמַאי אָנוֹ לְוּמְדִים שְׁנַתְּקִיּוֹן בְּשִׁבְיל אַבְרָהָם, וְאָמַר דַּכְתִּיב וַיַּקְם הַשְׂדָה וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר בָּוּ לְאַבְרָהָם פִּי בְּשִׁבְיל אַבְרָהָם הִיא קַיּוֹם לְאָוֹתָם הַקְּבוּרִים בָּאוֹתָה הַמְּעָרָה, וְעַד דְּאַתָּא אַבְרָהָם לֹא אַתְּקִיּוֹן אָדָם וְתֹווָה בְּדוֹקְפִיהָו בְּהַהְוָא עַלְמָא וְעַד שָׁבָא אַבְרָהָם לֹא נַתְּקִיּוֹן אָדָם וְתֹווָה בָּמִקּוֹם בָּאוֹתוֹ הַעוֹלָם, רַיֵּל שָׁעַד אָז לֹא זָכוֹ לִיכְנֵס לְמַחְצֵתָם בְּגַע. (לְמַ"ק וּכְפַר וּמְפָלִיס)

(דף קכח ע"ב, ובביאורינו ברוך יי' עט' מג-מד)

אַבְרָהָם לְמִקּוֹמָה, וּכְדִין אַתִּישְׁבוּ בְּדוֹקְפִיהָו בְּדַקְאָ יְאָוֹת וְאַז נַתְּיִשְׁבּוּ אָדָם וְתֹווָה בָּמִקּוֹם בְּגַע כְּרוֹאוִי, הַדָּא הָוּא דַּכְתִּיב אַלְהָ תְּולִדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם, וְתְּנִינָן שָׁהָוָא אַתִּיתָה בְּאַבְרָהָם דְּהִינָּו שְׁבָשְׁבֵילוּ נַתְּקִיּוֹן שָׁמִים וְאָרֶץ, וּמִפְרַשׁ תְּולִדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ, דָּא אָדָם וְתֹווָה כִּי אַלְהָ הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ לֹא כְתִּיב שָׁאוֹ הִיה שְׁמָעָ שָׁעַל הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ מִשְׁמָר קָאָמָר, אַלְאָתָא תְּולִדוֹת הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ פִּי שָׁאָדָם וְתֹווָה הִיוָּת תְּולִדוֹת בְּחִינּוֹת הַתְּפָאָרָה וּמְלֻכּוֹת הַנְּקָרָאים שָׁמִים וְאָרֶץ, אַלְאָתָא תְּולִדוֹת בָּר נֶשׁ וְלֹא הִיוָּת תְּולִדוֹת בְּנֵי אָדָם, וְאַיְנוֹן אַתְּקִיּוֹן בְּגִינְיהָ

שבח דא שידרא

כתב המהרה"ז (בהקדמו לשער הקומות דף ב סט"ב) כי תורה עולם הבא אינה כפешטה, רק שם עוסקים ברזי התורה וסודותיה, וזה שלא בחר בה ולא טרח בה בעולם זהה מעיר שבת, לא יכול בשבת, ועליהם נאמר (ישעה סה י) הנה עבדי יאכלו, ואתם תרעבו וגוו. שאני אדם יצא ידי חובתו לגמר בעסק המקרא והמשנה והאגודה והתלמוד בלבד, אלא הוא מהוויב לעסוק בכל יכלתו בסתורי תורה ובמעשה מרכבה. כי אין הנאה להקב"ה מכל מה שברא בעולמו רק בהיות בניו למיטה עסקים ברזי התורה להכיר גדולתו ויזפי ומיעלהתו.... "זהו נקרא עוסק בתורה לשמה בלי ספק, ולא עוד שלא נברא האדם אלא כדי שי למוד חכמת הקבלה".

לקבלת חשלון מיד' שבוע יש לשלוח אימ"ל בכתובת:

3022233@gmail.com

ה

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מידבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוזות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתרך בדרכך"
מהדורות ר' יוסף
אכ' בערוג�
[cm 16.5/11.5]

פורמט גיגל [cm 24/17]

פורמט ביזנטי - מהדורות ר' העדרש וועבעד
[cm 17/12]

